

[Ragnhild Andersen.]

tusinder, der har indgået en aftale, som ikke er fulgt med tiden, og som på visse punkter er mangelfuld; jeg tænker på den bestående aftale mellem arbejdsmarkedets hovedorganisationer.

Den kommunistiske gruppe, som er bekendt med kommissionens forslag, har imidlertid genfremsat sit forslag fra i fjor i dette folketingsår af den gode grund, at vi vel kan se, at der er meget godt nyt i kommissionens forslag, men vi finder det ikke vidtrækkende nok på visse afgørende områder. Vi ønsker derfor at præcisere vor opfattelse af indholdet af en lov om sygeløn til lønmodtagere. Vi ønsker at opfordre regeringen til ved udarbejdelsen af lovforslaget at tage hensyn til de ønsker, som er præciseret i vort forslag.

Jeg skal i det følgende gøre nogle bemærkninger om det væsentlige i vort forslag og de væsentlige anker, vi har over for kommissionens forslag. For det første bør efter vor opfattelse enhver lønmodtager være berettiget til sygeløn, når han bliver syg, uanset hvor længe han har været ansat hos den sidste arbejdsgiver, og uanset om han er arbejdsløs eller ude i konflikt den dag, sygdommen indtræder. Jeg er klar over, at visse af disse forhold er tilgodeset i kommissionens forslag. De konfliktramte arbejdere er dog ikke medtaget i forslaget, hvad vi anser for en mangel.

Et andet meget væsentligt spørgsmål er de 6 dages ventetid, som lønarbejderne har i dag ifølge den bestående sygelønsaftale mellem arbejdsmarkedets parter. I vort forslag hedder det, at sygeløn bør ydes fra første sygedag. Vi er således ikke enige med kommissionen, som foreslår den 6 dages karenstid bibeholdt i en lov om sygeløn. Principielt mener vi i min gruppe, at karenstiden helt bør afskaffes, således at lønarbejderne i denne henseende bliver ligestillet med tjenestemænd og funktionærer. Disse to store grupper af lønmodtagere kender ikke til begrebet karenstid; her ydes sygeløn fra første sygedag. Efter at man sidste vinter har ændret ulykkesforsikringslovens bestemmelser om karenstid, således at alle med mere end 10 dages tilskadekommenhed får dagpenge fra første sygedag, og således at ingen med sygdom af 10 dages varighed og derover skal have mere end

4 dages ventetid, vil det efter den kommunistiske gruppes opfattelse være ganske urimeligt at opretholde 6 dages ventetid i en lov om sygeløn.

Jeg vil gerne her understrege, at såvel Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund som Dansk Arbejdsmands Forbund på deres store kongresser i denne sommer har rejst spørgsmålet om bortfald af karenstiden. Smedene henstillede til regeringen, at karenstiden bortfaldt ved sygdom over en vis varighed, og hvis jeg ikke tager fejl — jeg tænker på de udtalelser, der blev fremsat af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbunds formand, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen — har smedene med disse udtalelser netop tænkt på bestemmelserne i ulykkesforsikringsloven om karenstid.

Den kommunistiske gruppe ønsker at præcisere, at vi mener, karenstiden bør afskaffes, og at vi principielt mener, sygeløn bør gives fra første sygedag. Vort forslag til beslutning går endvidere ud på, at dagpengehjælpen bør fastsættes til samme størrelse som ulykkesforsikringslovens. Det hedder i vort forslag, at den daglige sygeløn bør fastsættes

„til mindst samme beløb, som i henhold til lov om ulykkesforsikring er fastsat som maksimum for dagpengehjælp. Ingen, der modtager anden pengehjælp eller løn i sygeperioden, skal dog kunne oppebære mere end gennemsnitsfortjenesten i vedkommende fag. Hidtil gældende sygelønsordninger må ikke forringes.“

Kommissionen går ikke så vidt som til at foreslå ulykkesforsikringslovens maksimum for dagpengehjælp fastsat som norm i sygelønsordningen. Selv om kommissionsforslaget indeholder betydelige forbedringer i sammenligning med den bestående aftale, er det dog ikke så vidtrækkende, som vi mener det bør være, og også her kan den kommunistiske gruppe henvise til, at de store faglige kongresser i denne sommer har udtalt sig på linje med de synspunkter, der er nedfældet både i vort forslag fra i fjor og fra i år. Så vidt det er mig bekendt, anbefalede det ærede medlem hr. Hans Rasmussen en ordning, hvorefter sygelønnen netop fastsættes til samme størrelse som ulykkesforsikringslovens dagpenge. Det var det, vi foreslog i fjor og igen ønsker at præcisere, at sygelønnen i det mindste bør